

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kinizsi-utca 920. sz. hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetés díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és Zettin József ur kereskedésében 10 kr-ért kaphatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyilttér petisoronként 10 kr.

Városunk érdekei.

(Y.) Az általános tisztújítástól már csak napok választanak el bennünket, s így nemsokára itt lesz az idő, midőn a jelenlegi tisztviselői kar helyébe részben vagy egészben új testület lép, hogy a város közigazgatását újult erővel folytassa. Hat év elég hosszú idő arra, hogy egy-egy tisztviselő működését a nagyközönség figyelemmel kísérhesse, s elég alkalmat nyújt, hogy a tisztviselő tehetségeit érvényre emelhesse. A közönség és a városi képviselőtestület tehát elég tapasztalatokat szerezhetett a lefolyt választási ciklus alatt városunk tisztikarának eljárásáról és ténykedéséről, s így a választás idején tudni fogja mindenki, hogy ki méltó s ki nem méltó azon állás további viselésére, melyet eddig betöltött vagy betölteni hivatott lett volna.

És itt midőn arról szólunk, hogy a köztisztviselők választása nálunk is nemsokára napirendre jó, lehetetlen be nem látni, hogy a jövő restauráció a város érdekeivel a legszorosabban összefügg. A város egyik legfőbb érdeke éppen az, hogy vezető férfiai a helyes uton s a helyes eszközökkel vezessék a közügyek hajóját, nehogy egy bekövetkező vihar esetén tönkre jusson. A városi magisztrátus föladata leendő, úgy, mint eddig is kellett volna, a közügyeket helyes irányba terelni; gondoskodni a város fölvirágoztatásáról s megóvni minden veszélyvel járó meg-rázkódtatástól.

Zenta város érdekei azonban nemsokára a jövőre alakulandó új tisztviselői karral állnak a legszorosabb összefüggésben, hanem össze vannak azok oly ténykedésekkel s oly dolgokkal, melyek megvalósulását csak a közel jövőben várhatni. A vasut-ügyet itt szóba hozni nem is óhajtjuk, annyi megbeszélés, annyi tanácskozás, sőt hivatalos tárgyalásnak képezte már ez tárgyat. Általánosságban azonban itt is ki lehet mondani, hogy a vasutügy végleges megoldása szintén vitális városi érdek, s hogy valahára bármely irányban is megoldassék e sok port fölvert kérdés, ezt minden józan gondolkodásu egyén ösztönösen óhajtja.

Ha széttekintünk városunkban, azt látjuk, hogy van már kövezett utunk, vannak járdáink, van újraalakított városházánk, van egészen új gymnáziumunk, klinkeres utunk, rekonstruált hidunk, gabonapiacunk, korzónk, stb., csak azt nem látjuk, hogy a város maga miként van a Tisza ellen biztosítva. Évek mulnak, emberek jönnek, emberek halnak; a képviselőtestület s a városi tanács egymás után tartja gyűléseit; foly a beszéd, foly a vita a közügyekről, a város érdekeiről, de nincs ember, a ki arról is szólna ott valamit, hogy a Tisza vize naponként ássa alá partjaink egy részét, hogy a város keleti fele naponként fogy a nélkül, hogy azt akadályozná, vagy akadályozni legalább megkísértené valaki. Pedig már évtizedekkel ezelőtt beszélgettek a tiszai védfal teljes ki-

egészítéséről s ma még ez ügyben egy lépés sincs téve. Pedig a tiszai védfal kiépítése szintén a város fontosabb érdekeinek egyike, ezt sem meri senki tagadni.

De tovább megyünk s azt kérjük, vajjon a tanügyi viszonyok rendezése, a város gazdasági ügyeinek fölvirágoztatása, a jótékony intézmények életbeléptetése s a polgárság általános jóléte nem érdeke legelső sorban Zenta városának épp úgy, mint bármely provinciális községnek?

S ha csakugyan érdeke, ugy nem lehet e megkövetelni a város ügyeinek élén álló egyénektől azt, hogy saját érdekeiket a városéinak alá rendelve, első sorban a közérdekek szolgálatába szegődjenek? Hisz minden tisztviselő s minden városi képviselő attól a peretől kezdve, a midőn a tisztikar vagy a képviselőtestület tagjává lőn, nem vállalta-e magára egyszersmind azon állással járó fontos kötelezettséget is? Sajnos, ezt nem mindenki látja be, vagy ha belátja is, nem e belátás szerint cselekszik.

A hivatalt nálunk is sokan csak pusztá foglalkozásnak, keresetforrásnak vagy más egyéneknek tekintik a nélkül, hogy a közügyek előmozdítására s a város érdekeinek előbbre vitelére csak gondolnának is.

Jól tudjuk azonban, hogy a város érdeke azt nem kívánja, hogy minden tisztviselő vagy minden polgár folyton azon fáradjon, mikép a város javát, a város előnyét mozdítsa elő. Ezt egy város sem követelheti fiaitól általánosságban s nem követeli Zenta sem. De megköveteli igen is azt, hogy minden tisztviselő kellő érzékkel viseltessék a közügyek iránt, s ha valami azokból, a mi a város érdekeivel összefügg, kiküzdés vagy elintézés végett reája bizatik, azt lelkiismeretesen s hiven teljesítse.

Adja Isten, hogy a jövő választás alkalmával a szavazó urnáknál csak oly egyének nyerjenek többséget, kik a város és nem saját érdekeiket kívánják szolgálni; hogy oly tisztviselőink legyenek, a kikre büszke önérzettel mutathat mindenha városunk.

Célszerű újítások az ujoncozásnál.

Március 1-ével megkezdődik országszerte az ujoncozás.

Ezen eljárásnál először nyer teljes mérvben alkalmazást az új törvény végrehajtása tárgyában kibocsátott utasítás.

És minthogy ez képezi alapját az ujoncozás sikeres foganatosításának, kiváló fontossággal bírnak az ezen utasítás által életbe léptetett újítások a hadkiegészítés terén, a melyeket előre is úgy az állam védképességére, mint a véradóra kötelezett polgárok érdekeire nézve egyaránt előnyöknek kell jelezniük.

Ezen újítások közül igen gyakorlatinak s mint előbb említők, úgy az állam mint az érdekelt polgárok érdekeire kiválóan előnyösnek tartjuk azon intézkedést, mely a harmadik korosztályban lévő ama hadkötelesekre vonatkozik, a kik fölszólamlási joggal élnek.

Eltérőleg az 1869 ik évtől kezdve eddigelő folytatott gyakorlattól, most már a harmadik korosztályból fölszólamlott hadkötelesek, mielőtt fölszólamlási kérvényük és ennek során igazolt jogcímük megbiráltatnék, előzőleg megvizsgálatnak hadképességük tekintetében.

Ha alkalmassak, az esetben fölszólamlási kérvényük tárgyalatik s jogosultságuk igazolása esetében a hadi szolgálat alól fölmentetnek, — alkalmatlanságuk esetében pedig fölszólamlási kérvényük, mint tárgytalanná vált, visszaadatik.

Nem lehet eléggé méltányolni e gyakorlati és gazdaságilag üdvös intézkedést.

Mennyi hadköteles mentetik föl ez által ama súlyos terhek alól, hogy a póttartalék vagy honvédség nyilvántartásába való beosztása folytán 10 évig tartozik fölmentési jogcíme fennállását évenként igazolni s az okmányának megújítása és hitelesítésével kapcsolatos költségeket viselni.

Nem állanak ugyan határozott számadatok rendelkezésünkre, de azért alapos számítás és az évenként fölhevített hadkötelesek számához viszonyítva biztosan állíthatjuk, hogy Magyarországon a póttartalék és honvédség nyilvántartásában álló hadkötelesek 10 év folyamán összes száma, az alkalmassáknak osztályozhatók számának lero-vása után, 350—400 ezerre tehető s ezen szám átlag véve állandónak tekinthető.

Ezen hadkötelesek fölszólamlási okmányainak évenkénti megújítási költségei csak 1 frttal átlag számítva 350—400 ezer frtra rugnak.

Ha még hozzá azon munkaerő is számítatik, a mely ezen okmányok évenkénti megvizsgálása körül az alispán, a hadkiegészítési és honvédszólalj-parancsnokságok által alkalmazva lesz: úgy az államkincstár is néhány ezer frtot érő munkaerővel járul ezen kiadáshoz.

Mindezen fölszólamlási kiadás és munka az újabb védtörvényi utasítás előbb vázoltuk gyakorlati intézkedésével megszűnővén, a honvédelmi miniszter ur egyfelől méltó hála kötelezte az érdekelt sok ezer hadkötelest, másfelől tetemesen kevesbitette az előbb említett hatóságok teendőit.

A műkedvelők estélye.

(Tartatott febr. 20-án az Eugen hg szálló üvegtermében.)

Az elmúlt téli hetekben városunkban működött téli színtársulat fölkelte műveltebb közönségünk körében ismét a színtügy iránti érdeklődést, s főleg ennek lehet tulajdonítani, hogy közelebb egy kised műkedvelő társulat alakult. E társulat nyilvános működését f. hó 20-án, vagyis a mult szombaton kezdte meg a „Szökő év“ című vigjátékkal, mely az erdélyi magyar közművelődési egyeslet javára adatott.

Egyrészt a nemes cél, másrészt a szereplők iránti fokozott érdeklődés nagyszámu és díszes közönséget vonzott az üvegterembe, hol a műkedvelők meglehetősen apparatussal ellátott színpadja áll. A tágas színtér csakhamar megtelt s nálunk ma már oly ritka műkedvelői szereplés kezdetét a közönség fokozott kíváncsisággal várta. Részünkről, megvalljuk, a műkedvelők által elérendő sikerben legkevésbé sem kételkedtünk, még pedig annál kevésbé, mert a szereplők egy részét, mint számbavehető színpadi eróket ismertük; de

a színre kerülendett darab iránt mégis voltak némi aggályaink. Bukstone ezen vigjátéka nehézkes menetű s erős színvonalú tehetségeket föltételező darab gyanánt ismeretes, és éppen azért sokkal jobb szeretttük volna, ha a kezdő társulat valamely könnyebb, elevebb s kevesebb produktív erőt igénylő darabba fog.

Az előadás folyama azonban nemcsak minden aggályainkat eloszlatta, hanem a jelen volt közönséget kiváló élvezetben részesíté. A szereplők játéka és alakítása, valamint a darab összehatása általában minden igényeket kielégítette s a közönség tetszésének mindvégig szünetlen jeleit adta. Majd minden egyes szereplő már első megjelenésénél tapsviharral fogadtattat s tekintet nélkül arra, hogy kinek mily és mekkora szerep jutott osztályrészül, az ovációkból mindenkinek jutott a közönség annyit, amennyiben nálunk színész még alig részesült.

De szóljunk valamit a szereplőkről. A darab női szerepeinek legfőbbike Mikosovics Etelka k. a.-nak jutott, a ki Flowerdon Flóra szerepét adta. E valóban nagyon is nehéz szerepet a kisasszony szép alakító erővel s meglehetősen szerencsével játszotta. Mellette Rezsényi Aurélné urnó (O'Leary Róza) kiváló sikerrel állta meg helyét. Élénk és minden motívumában a naivitás bizonyos kellemes árnyalatában bővelkedő játéka egészen színvonalasnak s korrektnek mondható. Schwarzer Gyuláné urnó szintén kedves színvonalú alak s Desperate kisasszony repraesentálásában csakis gyan remekelt. Minden megjelenése zajos tetszést keltett és nyílt jelenetekben is többször kitapsolták. Braun Sománé urnó mint Crisp asszony gyakorlott s a színpadon egészen otthonias tehetségnek bizonyult. Babocs Gizella és Sarkó Laura kisasszonyok végre, kiknek ugyancsak kevés szerep jutott, pusztán megjelenésük által is dícséretet érdemeltek.

A férfi szereplők közül első helyen Schwaizer Gyula urat kell kiemelnünk, a ki rég ismert kiváló alakító képességét mint Valker Vilmos most is érvényre emelte. Braun Soma ur (Solus) helyes maszkiával tündökölt, s a kik őt mint régi műkedvelőt ismerték, benne most sem csalatkoztak. Merényi Árpád ur mint Dimple Károly szintén jó alak volt s kellő eleganciával deklamált. Branovacs Csedomily ur (Monser) alakítása tetszetős volt, sőt talán még sokkal jobban emelte a hatást az által, hogy a helyzetek komikumán maga is jóízűket nevetett. Komáromy Béla ur Diggs kertész szerepét helyes

föltöggással adta. Zsinger László és Nyitrai János urak csekély szerepeik dacára szintén tetszésben részesültek.

Hogy a játékok összehatása egészben véve a műkedvelői előadások niveauján állott s kiváló sikert ért, ezt a szereplők buzgalma és igyekezetén kívül első sorban a rendezői kezeknek tulajdoníthatni. A rendezést szíveségből Vihary ur, Polgár Károly szintársulatának művezetője intézte.

A szünni nem akaró tapsokkal s többszöri kihívásokkal végződött előadás után a közönség az előre megállapított program szerint a díszterembe vonult, hol a souper elköltése után megérett a tánc, mely a hajnali órákig tartott.

D. Gy.

Az igazságérzet ápolása a leányiskolákban.

Mi okból emelem ki e nemes érzés ápolásánál a leányiskolákat, annak fontos oka van. Nem mintha ez a másnembelieknél nem lenne szükséges, hanem mert emitt égető a szükség s nekem terem a növevelés. Kifárasztanám a kegyes olvasót, ha annak részletes indokait fejtegetném, a mi engem e tárgy választására birt. Röviden akarom tehát jelezni.

Ha az ember körültekint s hol ezt, hol azt a beszélgetést meghallgatja, nem ritkán hallja e kifakadást: „Hja, ilyen a világ!“ „Oh ez a XIX. század!“ No persze ez mind csak olyan beszéd, melynek kimondásánál tovább alig törődik vagy csak gondol is valaki. Pedig hát nem elég ám ez.

Jóformán mindenki belátja, hogy sok van a mai korban úgy, a mi másképp is lehetne, s hogy nem olyan jók az emberek, a milyenek lehetnének; de azért vajmi kevésnek jut eszébe, hogy ha másokat nem is, legalább önmagát megjavítsa.

De hogy el ne térjek, a sok emberi gyarlóság között, melyek mind a rossz nevelés következtül, — az igazságérzet hiányát emelem ki s főleg azt: minő alakban mutatkozik ez a hölgyvilágban.

Ott vagyunk ma már, midőn nyilvánosan kimondják, hogy a nő ha hivatását kellően akarja fetöltetni, ne csak főzni, sütni, varni tudjon, hanem legyen művelt is. Ne csak takarítson, hanem olvasson is. Szemecskéi, melyek a legapróbb himzésnél oly biztosan vezetik a tüt s itélik meg a virág, stb. arányát, épp oly biztosan tudják az egyes betűket is egymástól megkülönböztetni. Az a gondolkodó fő, mely oly ügyesen tud pompás ebédhez fogásokat összeválasztani, ne csak az effélékben s az ábrándokban, hanem hasznos dolgokban is gyönyörködjen.

Igazuk van, midőn mindezt így hirdetik s ezt elérni iparkodnak!

De ezek mellett — valljuk meg — mily rútl áll az az elterjedt hiba, melyet egészen figyelmen kívül hagynak s melynek szerve a nyelv. Az a nyelv, mely már egészen közmondássá vált és annyi bajnak s kellemetlenségnek okozója.

hatalom, melynek nem kizárólagos fegyvere a gyöngédség vagy a figyelem, mert a praepatens figyelmet, mely minket gyermekké degradál, csak úgy szoktuk megenni, mint a szellemtelen gyöngédséget. A nőuralom fegyvere az észlelyességgel párosult szeretet, melylyel ha a nő nem bír, figyelme és gyöngédsége férje iránt a férj cselédjévé teszi, a mosogató dézsától az ebédlő asztal praedidumáig, mely, mint azt tapasztalni szoktuk, midőn dacára a meglevő vagyonnak, dacára a szükséges cselédszámnak, üres volta által hirdeti, hogy a nő nem a háztartás feje, hanem az első cseléd, ki reggel takarít, délelőtt főz, ebéd alatt folszolgál, ebéd után varr, este harisnyát köt, addig, míg az álom nyugodni nem üzi, hogy másnapra újra kezdje. Ne értsenek félre, tisztelt hölgykösorur, én nem a munkát akarom neveltségessé tenni, én a szellemtelen munka kizárólagosságát vádolom. En a művelt, a mindennapi megélhetés gondjától ment társadalmi osztály nőiről szólok. Önöknek, kik mind, egytől-egyig ez osztály tagjai.

Nem mondom én, hogy a nő ne ellenőrizze a takarítást, ne gyakorolja a főzés művészetét, mely művészet és nem áll krumplihámzásból, hanem melynek célja, az egyszerű ételnek megszerezni azt a zamatot, mely az ebédet izletessé teszi. Egy nagyon okos nőtől hallottam, hogy hat hét elegendő a főzés megtanulásához, de gyakorlásához naponként egy óra is elég.

Hol van a nap többi része, mely ha ki is veszi osztályát a gyermekek, a varrógép, a háztartás ügyesbajos dolgai számára, még mindig marad idő a szellem művelésére, a melyre nem gondolhatnak azok, a kik nem olvasnak; pedig a nő csak úgy lesz „fele“, hites fele férjének, ha szellemével és nem csak szerelmével köti le örök hűséggel a férfi lelkét.

A nő nem csillogó máz, mely a férfit egy pillanatra elszedíti. A szellemtelen asszony olyan,

Délutánonként összeülni s egyeseket a legocsmányabb rágalmban megszapulni, legkevésbé sem derogálja meg azon hölgyeket sem, kik a művelt névre tartanak igényt. Mit törődnek ők azzal, hogy minő káros következményei lehetnek ennek az ártatlanul rágalmozott sorsára. Az így kifözött pletyka kiszívárog a nép közé s nem ritkán egész szenzációt csinál; egyesek vesztét, sőt egész családok boldogságának végét okozza. A hösnök pedig önelégült mosolyal mondogatják magukban: no ennek ugyan beadtam. tudom, nem fog többé engem utánozni. Ime: az igazságérzet hiányának egyik kinövése.

Hol a másik? Hát bizony ez sem titok.

Vagy ki nem hallotta már híret az „utolsó szó“-nak?

Sokszor figyelemmel kísértem kis leányok társalgását, s bizony megvallom, legkevésbé épültem rajta. Mint gyermek, visszatetszést éreztem, most pedig elszomorít. Az alig 10—12 éves leányka minden szava nagy képzelődést s tulságos önhittséget árul el. Állításához makacsul ragaszkodik s sokszor fakad ily szókra: én talán jobban tudom. S így mind-nik azt hiszi, hogy ő mindent legjobban tud. Kiki a maga véleményét tartja igaznak s egyik sem enged. Már pedig az igazság mindig csak egy, tehát vagy csak egyiknek vagy egyiknek sincs igaza, s mégis inkább egymás hajába kapnak, semhogy tágitanának. Már most ne szomorodnék el az ember, midőn e reményteljes csemetéket ily ferde irányban látja fejlődni.

Mi jót várhatni azon nőtől, ki az igazságot fölfogni, azt védeni s magát annak alávetni nem tudja. Ő mindenben saját akaratát, nézetét kívánja követni, s ezen hiúságát az igazságérzet nem képes ellensúlyozni, mert hát nincs annak legkisebb szikrája se a szívében. Igazság az, a mit ő tesz, beszél vagy gondol, s képes mindenkiel szembeállni, ki vele ellenkező nézetet van; sőt még családi boldogságát is inkább föláldozza, mint nézetét s akaratát. Nem szükséges erről többet beszélni, sokkal többet mond a tapasztalás.

De még ezzel nem végeztünk. Előttünk van még a nagyzás veszedelmes nyavalyája, mely szintén nagyon elterjedt.

Alig tanul meg a gyermek rendesen beszélni, már is lehet tőle dicsekedést hallani, a minek alig tizedrésze igaz. Neki ennyi meg ennyi ruhája meg ilyen kalapja, stb. van.

„Az én mamámnak több gyűrűje van, mint a tiednek.“ „Az enyémnek meg tizszer annyi a selyemruhája.“ Már most mire vezet ez? Ezt ő így hallja mástól s maga is utánozza. Mikor nagy lány, már egészen természetében van. Persze akkor már a hozományról beszél. Minden áron több akar lenni, mint más, ha másként nem, hazugság s öndicséret által. S erre nézve föl is basznál minden alkalmat.

A hazugság annyira természetévé válik, hogy nem is tud beszélni e nélkül. Mint házas nő férje előtt soha sem őszinte. Ha valamit vez,

mint a fukszinus bor: elmulik a mámor, csak a fejfájás marad meg.

Nem lehetnek szellemben gazdagok azok, a kik nem olvasnak.

De engedjenek meg nekem, ha nem idézem, ha nem sorolom föl tovább a kérdés földerítésére adataimat, melyek mind nem csak a nő kedélye világról, nem csak érzelmei szentségéről, szerezete tisztos lángjáról öríznek meg örök bizonyítékot, hanem a melyek és, hadd legyen ezen nyilatkozat értekezésem magva: melyek meggyőznek bennünket arról, hogy értelmi fölfogás dolgában a nő a férfinak sem alatta, sem fölötte, hanem mint az emberiség fele: mellette áll, s hogy mindaz, a mi a nő értelmi fölfogását a férfi értelmi tehetsége alá helyezi: először előítéletben, másodsor a nők fölületes nevelésében bírja szülőökát; a természet nem maradt fukar a nővel szemben, csak a szülő volt mostoha, ki leánygyermek értelmét nem képezte.

A természet nem maradt fukar a nővel szemben. Igaz e ez?

E kérdés fölött sokan, nagy nevű férfiak vitakoztak és vitakoznak ma is, engedjék meg nekem azonban, ha én egy oly kérdésben, mely vita tárgyat még ma is képezi, ragaszkodom elfoglalt álláspontomhoz és ki merem mondani, hogy igenis, értelmi tehetsége a nőnek egy színvonalon áll a férfi értelmi tehetségeivel, de csak úgy, ha az kellő művelésben, fejlesztésben részesült.

Ezen nézetem színrehozatalával sem akarok azonban bókot mondani, hölgyeim, de azt se vegyék zokon, hogy én e tárgyat mint kérdést vettem föl.

Valóban sokat gondolkodtam azon jelenségről, mely a nő és férfinak egy teljes lényné minősülésében nyilvánul, és támaszkodva oly bölcs férfiak nézetére, mint Toqueville, Stuart Myl, Smiles, Stein Lőrincz és Schopenhauer, e kérdés

annak valódi árát rendesen eltagadja, persze a saját hasznára.

Szóval, kárt okoz családjának, férjének s a társadalomnak.

Azért szigorúan oda kell törekedni, hogy a leánya nyílt, őszinte jellemű fejlődjék. Utálja a hazugságot s annak minden következményét. Szívesen engedjen ott, hol az igazság azt követeli. Vesse meg mindazt, a mi az igazsággal ellenkezik. Így azután az igazságszerető leánykából őszinte, nyíltszívű nő lesz, ki soha senkit, legkevésbé fogja pedig férjét s családját tévútra vezetni. Az ily nő mindig nyugodt, vidám lesz. Diszére nemének s boldogságára a szerető férjnek.

Különfélék.

— Dr. Ferenczy Alajos urat, gymnáziumunk derék tanárát, súlyos csapás érte, mert, mint részvételt értesülünk, édes atyja pár nappal ezelőtt Erdélyben meghalt. Fogadja részvétünket.

— A rendezett tanácsu városoknak az új közigazgatási törvényjavaslat tárgyában Budapesten f. hó 25-én tartott országos értekezletén városunkat Gombos Gábor polgármester, Szárics Bertalan t. ügyész és Mikosevics József ügyvéd képviselte.

— Halálozás. Koncz József, előbb zentai elemi tanító, majd polgáriskolai, utóbb pedig gymnáziumi tornatanító, végre járóvai bíró f. hó 21-én 43 éves korában jobblétre szenderült. Béke poraira.

— A műkedvelői előadás utáni táncmulatságon, mely kiváló volt az ideai táncmulatságok közt s melynek csak a hajnal vetett véget, ott láttuk: Boromisza Jánosné, Brestyánszky Kálmáné, Braun Sománé, Bán Lajosné, Bohus Elekne (Szanádról), Deutsch Lajosné, Flesch Mártonné, Gerber Jakabné, id. Goldstein Dávidné, dr. Kuthi Józsefné, Kupkay Gézané, Klein Sándorné, Klazsik Rókusné, Kráhl Mártonné, Kohn Sámuelné, özv. Kohn Ida, Lélek Vincéné, Matkovits Józsefné, Mihályi Sándorné (Ó-Kanizsáról), Nikl Jánosné, Örvény Ivánné, Rezsnyai Aurélné, dr. Révay Jánosné, Rácz Istvánné, Rottmann Sándorné, Schwarzer Gyulané, Szalay Józsefné, Szekfi Györgyné, özv. Tényi Irma, Ujhelyi Istvánné és Vibirál Dénesné urnókat; továbbá: Arvay Mathilda és Gizella, Goldstein nővérek, Lebák Emilia, Major Irma (Szanádról), Mikosevics Etelka (Moholyról), Révay Olga, Rottmann Cecília, Zsarkó Stancika és Laura kisasszonyokat.

— Halálozás. Mikosevics Józsefné született Babócs Mária és férje, egy gyermekük: Mikosevics Mariska, Dobák Béláné szül. Babócs Berta, egy férje s gyermekeik: Albertina és Fatime s számos rokonaik nevében is mélyen szomorodott szívvvel jelentik felejthetlen hön szeretett édes anyjuk, nagyanyjuk s anyósuk özv. Babócs született Haill Emilia urnókat f. hó 17-én d. u. 3 órakor élte 54-ik évében agyszélhűdés következtében rövid szenvedés után Zomborban történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. évi

filozofijával hamar tisztába jöttem, hanem hát nekünk, kik a természet templomának vagyunk hívei, mi nem vethetjük el magunktól a fisiológiát, vagyis élettant s kocogtatnunk kell a természettudományok egy istent valló hirdetőinél, hogy megtudjuk, mily helyet szánt a természet a leg szebb ugyan, de értelmi szempontból vita alatt álló alkotásának: a nőnek.

Mert engedjék meg, de egy dolog bizonyos: bizonyos, hogy fejünkkel dolgozunk. Önök mosolyognak, hogy hisz profétának sem kell lenni, hogy azt kitaláljuk; és ez igaz, csak hogy ha a fej gondolkozik, akkor abban az agy székhelye minden értelemnek, gondolatnak, érzésnek és természetesen minden fájdalomnak. A szív pedig, melyre önök annyiszor appellálnak, nem egyéb, mint egy húzó és toló szivattyú, mely a vérkeringést szabályozza.

Csak hogy sokan azt állítják, már 2000 éve, hogy Galen mondta, hogy mennél több az agyvelő, annál okosabb az ember. Ezt én már nem fogadnám el katekizmus gyanánt, mert ekkor azután konstatálnunk kellene, hogy míg a férfi átlagos agyveleje 1424 grammot nyom, addig a nő átlagos agyveleje 1272 gramm, azaz kevesebb 152 grammal. Erre azonban vizsgálatul egy fisiolognál azt találtam, hogy a nő testsúlya csekélyebb a férfénál, s ha viszonyítjuk a nő agyát testsúlyához, e viszony különbözete kisebb, mint a férfénál, azaz aránylag testsúlyához a nőnek nehezebb az agyveleje, mint a férfénak. Az agyvelő tömeg tehát nem argumentál; valami más, és ez az agy alakja. Mennél tekervényesebbek az agy alakulatai, annál nagyobb az értelem, — ha tehát a mi nőink agya kisebb is a mienknél, lehet, hogy elasztikusabb, több ága-boga, finomabb csőrendszere van, mi a köbtartalmat minősíti, még pedig a nő előnyére.

Igen ám, de az agy idoma annak fejlettsé-

február hó 19-én d. e. 10 órakor fognak a helybeli sírkertben örök nyugalomra tételni, az engesztelő szentmise-áldozat is ugyanakkor fog a róm. kath. egyházban a Mindenhatónak bemutatattni. Zombor, 1886. évi február hó 18-án. Legyen áldott emléke s könnyű a hant porai fölött, mint áldást hozó volt gyengéd szeretettől vezérelt élete! Áldás és béke hamvaira!

— Köszönetnyilvánítás. Mindazon tisztelt uraknak, kik megboldogult atyánk Riesz József temetésén résztvenni szívesek voltak, alólírottak forró köszönetünket fejezzük ki. Riesz Ferenc és Szidónia.

— Hirschenhauser Dávid vas- és vegyes kereskedésébe egy jóházból való fiu tanoncképen azonnal fölvetetik.

— Kiadó lakás. Fischer Móríc piactéri házában két egymásba nyíló szoba, külön bejárat, butorozva vagy a nélkül bármely órában bérbe kiadó.

— A kaszinóban tegnap este tombola volt, melynek eredményéről azonban csak jövőre írhatunk. Azért említtünk eredményt, mert a mulatság a könyvtár javára rendeztetett.

— Nyílt számadás. A helybeli műkedvelők mult szombati előadásánál fölülfizettek: Matkovits József 3 frt, Matkovits Lajos 2 frt, Mikosevics Antal 1 frt, dr. Flesch Miksa 2 frt 50 kr, Boromisza János 1 frt, Brichta Miksa 50 kr, Bergel Kálmán 50 kr, Dudás Gyula 20 kr, Merényi Árpád 1 frt, Kalmár Antal 1 frt, Brestyánszky Kálmán 2 frt, Róth Nándor 50 kr, Schambach Emil 2 frt, Horoviz Lipót 50 kr, Braun Soma 50 kr, Schwarzer Gyula 57 kr, összesen 18 frt 77 kr. Jegyekből befolyt 159 frt 50 kr. Szinlapokból 50 kr. Főösszeg 178 frt 77 kr. A költségek kitétek 78 frt 77 kr, 100 frt pedig a z erdélyi magyar közmívelődési egyletnek küldetett el.

— A tűzoltók szétosztották már a közönség közt az előleges jelentést és programot az általuk március 9-én az „Eugen herceg“ szálló dísztermében rendezendő „rendkívüli nagy és díszes“ bohóc-estélyről. A program eléggé változatos és mulatságos. Azon hírekkel szemben, mintha a közzétett program nem tartatnék be, a parancsnokság félkért bennünket annak kijelentésére, miszerint a rendezőség igyekezete oda fog irányulni, hogy minden programbeli pont a lehetőségig betartassék.

— Halálozás. Városunk egy derék, becsületes öreg polgára: Riesz József ur folyó hó 18-án elhalálozott. Haláláról családja a következő gyászjelentést adta ki: Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik forrón szeretett atyjuknak, illetve nagyatyjuknak: Riesz Józsefnek folyó hó 18-án esteli 6 órakor, rövid szenvedés és a halotti szentségek ájtatos fölvétele után, 71 ik évében történt grászos elhunytát. Az elhunyt hült tetemei f. hó 20-án d. u. 3 órakor fognak a r. k. temetőben örök nyugalomra tételni. Az engesztelő szentmise-áldozat ugyanazon hó 20-án d. e. 9 órakor fog a r. k. templomban az Urnak be-

getől függ, az a nevelés vívmánya, és ez természetes. A napszónak erősebb a karizma, mert dolgozik vele, megedzi, de gyöngébb agyrendszere, mert nincs oka megerőltetni; az intelligens osztálynál megfordítva van, a karizma petyhüdt és kifejezett az agy. Mennél többet foglalatalkodtatjuk tehát agyunkat, annál inkább fejlődik az; de fejlődhetik-e azon nő agya, a ki nem olvas, a ki unatkozik? — Nem!

Nem mondom azt, hogy az ily nő nem gondolkodik. Gondolkodik, de miről? — oly dolgokról, melyekkel foglalkozva elsatnyul az agy és túlfelődik az idegrendszer: szentimentalizmus, ábrándozás, szenvedés és mindaz, a mit a nők sokszor elszenvednek, sokszor eljátszanak.

Azért tehát nem ok nélkül választottam értekezésem tárgya gyanánt azon vízben nevelt női játszókat, a kik nem olvasnak; mert jól tudom, hogy az oly nő, a ki nem olvas, lélekben elsatnyul és nyüge lesz a férjnek, a családnak és a társaságnak.

De ha olvasnak, ne olvassanak azért, hogy unalmas óráikat agyonüssék, hanem azért, hogy lelküket képezzék. — Lássák, az első olvasmány az imakönyv, és hány nő van, a ki imakönyvét nem azért vette, hogy olvasson belőle, hanem bársony kötése vagy ezüst csattja miatt. Ismerek nőket, a kik már régen anyák és a Tárkányi féle „Hajadonok őrangyalát“ olvassák; igen, még bérmáláskor kapták; luxus lett volna mást venni. Egy nőnek láttam az arcképét, úgy volt lefotografírozva, a mint imádkozik. Nos és az imakönyv megfordítva volt kezében. Azzal a nővel bizonyosan az eset megtörtént a templomban is. Az Istennel való társalgás, hölgyeim, nem robot, hanem emelkedés, hisz a nagy apostol mondta, hogy lélekben kell imádni az Istent.

(Vége következik.)

mutattatni. Kelt Zentán, 1886. évi február hó 19-én Riesz Szidónia, Riesz Ferenc gyermeke, Balogh Gizella menyé, özv. Balogh Józsefné násza, Riesz Béla, Riesz Szidónia, Riesz Aladár, Riesz Erzsike, Riesz Gizella unokái. Áldás és béke lengjen porai fölött!

— A blak mögöl. (Beküldetett.) Tisztelt Szerkesztő ur! Becses lapjának valamelyik munkatársa a multkoriban „Az utcáról“ bekezdésű cikkben rólunk is megemlékezett s a többi közt azt írta, hogy mi őt, ki sáros és dermesztő időben ablakunk alatt sétálva ábrándozik pesti aszfalt-ról s a saison költészetéről, az ablakok mögött ki-nevetjük. Sajnáljuk a tisztelt munkatárs urat, de nem tehetünk róla, hogy mosolygásunkat ki-nevetésnek veszi. Mert mi az utcai sétát magunk is okos találmánynak tartjuk s épp ezért vagyunk mindig az ablaknál, mert nem eresztenek bennünket a szabadba. Hígyje el a t. munkatárs ur, a szobák költészete nagyon is unalmas, s azt hisszük, nekünk, kik téien át a szobákra vagyunk kárhóztatva, több panaszunk lehetne a kisvárosi téli időny ellen, mint ő neki. Ennyit a t. ábrándozó munkatárs urnak megnyugtatásul, vagy — ha tetszik — figyelmeztetésül. Tisztelettel Mariska és Ilonka.

— Próbatáncestélyt rendez Mérei János városunkban időző táncitanító, melyen tanítványai fogják bemutatni, hogy mit tanultak. Tombola is lesz.

Irodalom.

Ugyan milyen ebédet főzök ma a férjemnek? Hányszor teszed föl magadban ezt a kérdést, nyájas olvasónóm? És sokszor minden fejtörés dacára sem bírsz egy kedved szerint való ebédet összehozni. Valóságos jótétemény tehát, ha egy családanya ügyes tanácsadóval bír, ki őt az ilyen gondoktól megmenti. Pedig nem is olyan nehéz ilyen jó tanácsadót szerezni. Mert a „Magyar Háziasszony“ című háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, mely egyúttal a magyar gazdaszszonyok országos egyletének hivatalos közlönye, minden egyes számában tartalmaz étlapot az egész hétre s nem kell mást tenni, mint az étlap szerint megfőzni az ebédet. Ezenkívül a „Magyar Háziasszony“ egész tárháza a hasznosnál hasznosabb tudnivalóknak. A „Munka és Után“ című ingyenes szépirodalmi melléklet pedig kiváló írók és írók tollából eredő regényekkel, beszédekkel, költeményekkel, továbbá talányokkal, stb. kitünően gondoskodik az olvasók szórakozásáról is s így bátran mondhatjuk, hogy a „Magyar Háziasszony“ egyike legérdekesebb és legváltozatosabb lapjainknak. A „Magyar Háziasszony“ előfizetési ára egy évre 6 frt, fél évre 1 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Előfizethetni legcélszerűbben postautalvány által, címezve a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalához Budapesten, nagy korona-utca 19. — Mutatványszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekért — legcélszerűbben levelezőlappal — fordulnak.

Feuilleton Oktávától, a nagy francia írótól, „La Morte“ cím alatt új regény jelent meg, melyet már a szerző ünnepelel neve is irodalmi eseménynek tesz. De esemény e regény azért is, mert korunk egyik legizgatottabb, egyik legszenvedélyesebben vitatott kérdése az, melyet a szerző benne fölvetett. Ellentétbe van helyezve a régi idők vallásossága és a modern fölvilágosodottság. Egy szigorú erkölcsökben nevelkedett, tisztalelkű grófné, a ki vértanu életet él, mert nemeslelkű, de voltaireanus szellemű férjét nem bírja megtéríteni; egy tudós, a ki szakított minden előítélettel és a kinek a szíve megtörik, mert a lány, kit saját elvei szerint nevelt, ezekből a korlátok nem ismerő élvágyat vont le egyetlen tanúságképp — ez a négy megragadóan ecsetelt alak képviseli a kor ellentétes áramlatait, megtestesíti az új eszmék különböző alkalmazását és egy érdekesítő elbeszélés keretében érzékíti meg a régi és új világnézet gyakorlati következményeit. A kitünő regény, mely csak a mult hóban jelent meg a „Revue des deux Mondes“-ban, a Singer és Woliner cég „Egyetemes Regénytára“-ban már meg is jelent igen gyakorlott kézzel valló, gondos fordításban „A halott“ cím alatt. Ára piros kötésben 50 kr. Az eddig megjelent 10 kötet előfizetési ára 5 frt. Előfizetési pénzek köldendők az „Egyetemes Regénytár“ kiadóhivatalához: Budapest, Andrássy-ut 10. sz.

Jókai Mór legújabb regénye: „A kis királyok“, illusztrált füzetes kiadás. „A kis királyok“-ban Jókai újra visszatér ama tárgyaihoz, melyeknek legnagyobb sikereit köszönheti: a század első decenniumainak költői rajzához. A „Kis királyok“ a harmincas években játszik s hősei azok a magyar nábobok, kik saját uradalmakat sem ismerik, olyan nagy az. Ezeknek a „Kis királyok“-nak rendkívüli érdekes életét írja le a

nagy regényíró, vagy helyesebben festi szingazdag ecsettel; s a megragadt képet az ő sajátos fantáziája bűvös színben tünteti elénk. — A regény különben tárgyi összefüggésben van a „Magyar Nábob“ s „Kárpáthy Zoltánnal“, s azok, kik e két híres regényét olvasták a nagynevű szerzőnek, — pedig nagyon kevesen vannak, a kik nem olvasták — meglepőleg érdekes pendantot fognak a „Kis királyok“-ban föltalálni. — Az illusztrációkat Jékai leánya, Róza rajzolta, ki utóbbi időben, amióta Liczenmayer tanítványa, nagyon sokat haladt. — A „Kis királyok“ Révai Testvérek könyvkiadóhivatalában jelennek meg Budapesten, IV., váci-utca 11. sz. Egy-egy füzet ára 25 kr.

A „Gazdasági Értesítő“, Zomborban megjelenő folyóirat 2-ik füzetének tartalma: A Nonius lőtörzs eredete. A nyúlós borokról. — A sodrony alkalmazása gazdasági célokra. — A vetőmag pácolása. — A vadméhek. — Az eperfa-magnak vetéséről. — Kiosztandó könyvek. — Pozsony város átírata a marhavásárügy tárgyában. — Magvizsgálat. — Szép kerti gyep. — A burgonya izletesebbé tétele. — Hogyan kell tavaszkor a gyümölcsfákat ültetni. — Korai zöldborsó. — A juhtartás előnyei. — A tehén tejének véressége. — A cipőtalpak tartóssá tétele. — A vaj becsomagolása. — Tartós máz. — Eladó vetőmagvak.

Üzleti heti szemle.

Zentán, 1886. febr. 26.

(—n —ó.) A hét folyamán Budapestről igen szilárd tudósítások érkezének, minélfogva gabona-üzletünk helyzete ismét javult és az árak tetemesen javultak. A forgalom valamivel élénkebb ugyan, de a készletek csekély volta miatt nagyobb mérvet nem ölthet. Mai hetipiacunk meglehetősen volt látogatva; az árak a következők: buza 7.80—8 frt, árpa 4.80—5 frt, zab 5.60—5.80 frt, kukorica 4.80—5 frt.

Szerkesztői üzenetek.

K. Gy. helyben. Nem vált be.
H. D. Mohol. Csinos darab, hanem hát alá kellett volna írnia, mert névtelen semmit s.m. közlünk.

Nyilttér.*

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becses lapjának f. évi febr. hó 21 én megjelent 8-ik számában engem tisztelettel alulírottat ifj. Tripolszky László ur a segédei által kiállított „nyilatkozat“ alapján gyávanak nyilvánít.

Ezzel szemben szükségesnek tartom a félrevezető szándékolt közvélemény utbaigazítása cél-

* Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

jából a következő nyilatkozatom közzétételére tekint. szerkesztő urat fölkérni.

Való az, hogy engem Reisch Antal és Huszágh Nándor urak, mint ifj. Tripolszky László ur megbízottjai a megbízójukon elkövetett sértés miatt lovagias elégtételadásra fölhívtak és én ezt csak annyiban nem tagadtam meg, a mennyiben segédeimet megneveztem. Ezen urak által adtam tudtára kihívom megbízottainak, hogy olyan ember, a ki nyilvános helyről közmegebotránkozást szült magaviseletéért kidobott, lovagias elégtételt senkitől s így tőlem sem követelhet.

Ezen körülményt ifj. Tripolszky László ur megbízottai nyilatkozatukban közlé nem tették, de ezt nem is kívánhattam tőlük, hisz saját megbízójukra meggyázoló nyilatkozatot csak nem állíthatnak ki, tiltja ezt már magában véve azon körülmény is, hogy tőle megbízatást elfogadtak.

Ezek után hiszem, hogy kellő értékére redukáltam ifj. Tripolszky László urnak engem gyávanak nyilvánított nyilatkozatát és fölment engem minden ember, hogy ez ügygyel továbbra is foglalkozzam.

Ada, 1886. febr. 23 án.

A tekint. szerkesztő urnak kész hive

Vogel Jakab.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

DUDÁS ISTVÁN.

96/1886. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbírósg 5741. számú végzése által az ada-moholyi hitelintézet javára Farkas János ellen 250 frt tőke, ennek 1884. évi ápril hó 6-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 83 frt 71 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 402 forintra becsült 4 ló, 1 koca, 4 lóra való szerszám és 1 cséplőgépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 450/86. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Adán a község házában leendő eszközökre 1886. évi márc. hó 9-ik napjának délutáni 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz ki fizetendő.

Kelt Zentán, 1886. évi február hó 6-ik napján.

Braun Soma, kir. bir. végrehajtó.

Kiadó lakás.

Az alólirott tulajdonát képező Kossuth-utcabeli 766. számú Zettin-féle ház, 4 szobával, 2 konyhával, 1 éléskamrával, 1 pincével, 1 istállóval a felső, és 1 konyhával és 1 szobával az alsó épületben, folyó évi ápril 24-étől egy vagy több évre bérbe kiadó.

Kószó István,
háztulajdonos.

119/1886. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbírósg 3986/83. sz. végzése által Bogdán Vödör Márton és Jónás javára Hozák Pál ellen 303 forint tőke, ennek 1883. évi aug. hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 19 frt 30 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 360 frtra becsült 90 mm. csöves kukorica, 2 ló s 1 kocsiból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1392/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Ada község házában leendő eszközökre 1886. évi márc. hó 9-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz ki fizetendő.

Kelt Zentán, 1886. évi febr. hó 20-án.

Braun Soma, kir. bir. végrehajtó.

104/1886. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbírósg 4556. és 4558/85. sz. végzése által Moholy község összesített árvtára javára Nagy Lajos és társai ellen 100 frt és 97 frt 64 kr tőke, ennek 1878. évi október hó 26-ik és 1885. január 1-ső napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 56 frt 30 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 303 frtra becsült 3 db ló, 3 lóra való szerszám, 1 koca, 1 rosta és 1 mérlegből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 109/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Moholy község házában leendő eszközökre 1886. évi március hó 8-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz ki fizetendő.

Kelt Zentán, 1886. évi február hó 20-án.

Braun Soma, kir. bir. végrehajtó.

Kitünő minőségű oravicei FÜTŐSZÉN

nálam tetszés szerinti mennyiségben kapható.

5 mmázsán felüli

megrendelésnél a szent

a házhoz szállítom.

Megrendeléseket szíveségből

VARTUS ALAJOS ur

fogad el.

Tisztelettel

Grundböck István.

85/1886.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbírósg 12118. sz. végzése által Mihákovits István javára Milinov Kuzman ellen 270 frt tőke és eddig összesen 44 frt 85 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 400 frtra becsült 100 db jubból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 598/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Martonos község házában leendő eszközökre 1885. évi márc. hó 11-ik napjának délutáni 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz ki fizetendő.

Kelt Zentán, 1886. évi február hó 20-án.

Braun Soma, kir. bir. végrehajtó.

Kiadó uri lakás.

Az alólirott tulajdonát képező, jelenleg Braun Soma ur által lakott három szobát, egy konyhát, egy éléskamrát, egy üvegezett előszobát és padlást tartalmazó lakház f. évi ápril 24-től kezdve bérbe kiadó.

Bővebben értekezhetni e tárgyban Theodorovits György szerb kántor ural.

Trifunovics János,
háztulajdonos.

Szegeden, 1886. Engel Adolf (ezelőtt Burger) könyv- és könyvmdai műintézetéből.